

ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ
Ἐν Ζακ. Ἐπαρχ. Ἐξωτερ.
Ἑτησ. 5 7 8
Ἐξαμ. 3 4 4
Τρίμ. 1,50 2 2
Ἐν τῇ ἀλυτρώτῳ Ἑλλάδι
ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΤΩΝ ΑΝΩ ΤΙΜΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΛΩΕΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ

Πᾶσα αἵτησις
Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν
«ΜΟΥΣΩΝ»
(Ὁδὸς Ἀγ. Διονυσίου)
Ζάκυνθον

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Α. ΠΛΑΙΣΑ

† ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ

Εἰς τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ὑπὲρ
Πίστewς καὶ Πατρίδος
ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένους καὶ εὐκλεῶς πεδόντας

ΖΑΚΥΝΘΙΟΥΣ

Ἐκφωνηθεὶς ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἐν Ζακύνθῳ
Καθεδρικῇ Ναῶ Δημοτικῇ δαπάνῃ
τελέσει ἐπιτίμιον Μνημοσύνου
τῇ 13, η Μαΐου 1901.

Η ΑΔΙΑΣΕΙΣΤΟΣ, περίσμενε Ὀμήγυρι,
ἡ ἀδιάσειστος παντὸς ὑπὸ τὸν Οὐρανὸν
Κράτους σὺν τῇ Θρησκείᾳ ὡς ἀκρογων-
ιαίῳ λίθῳ βάσις καὶ ἡ πραγματικὴ παντὸς ἐπὶ
τῆς γῆς Ἔθνους ζῶν εἶνε κατὰ τὸν Φειδιάν
τοῦ λόγου, τὸν Ὀλύμπιον Περικλέα, τὸ «φιλο-
καλεῖν μετ' εὐτελείας καὶ φιλοδοφεῖν ἄνευ
μαλακίας». (Θουκυδ. 2,40). Εἶνε ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ
κατὰ πάντα τὰ σημεῖα ἀρτία γεωργικὴ, ἐπιστη-
μονικὴ καὶ στρατιωτικὴ αὐτοῦ ἀνάπτυξις, μόρ-
φωσις, σύνταξις καὶ διοργάνωσις. Μετὰ τὸ Θρη-
σκευτικόν, τὸ κυριώτερον καὶ χαρακτηριστικώτε-
ρον πάντων τῶν πεπολιτισμένων τῆς ὑδρογείου
σφαίρας λαῶν αἶσθημα ὅπερ αὐτοδικαίως ἐπέ-
χει παρὰ τῇ ἀνθρωπότητι τόπον ἀπαραβάτου διε-
θνoῦς νόμου, εἶνε τὸ αἶσθημα, τῆς ἐθνικῆς εὐ-
γνωμοσύνης. Ναί· εἶνε ἡ ἀπότισις τοῦ, ὀφειλο-
μένου φόρου τῆς τιμῆς, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς
εὐγνωμοσύνης ἔνθεν μὲν πρὸς τοὺς Κύκλωπας
τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος, ἔνθεν δὲ πρὸς τοὺς

Ἀτλάντας τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδεώδους.

Τῷ ἀπαραβάτῳ, εὐσεβεῖς ἀκροαταί, τῷ ἀπαρα-
βάτῳ τούτῳ καὶ ἡμεῖς στοιχοῦντες διεθνεῖ τῆς
ἀνθρωπότητος νόμῳ, συνήλθομεν σήμερον ἐν-
ταῦθα, τῇ εὐγενεῖ τοῦ πρώτου τῆς πόλεως ἡμῶν
Ἀρχοντος προσκλήσει, τοῦ ρηξικελεύθου Δημάρ-
χου Ζακυνθίων κ. Ἀντων. Δ. Μακρῆ, ὅπως ἐν
κατανύξει ψυχῆς καὶ συντριβῇ καρδίας ἀποτί-
σωμεν διὰ τοῦ δημοτικῆς δαπάνης τελουμένου
νῦν Ἀρχιερατικοῦ Μνημοσύνου φόρον σεβασμοῦ
καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰ ἐν Βελεστίνῳ καὶ
Γριμπόδῳ κατὰ τὸν τελευταῖον ἡμῶν πόλεμον ὑ-
πὲρ Πίστewς καὶ Πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισάμε-
να καὶ εὐκλεῶς πεσόντα λεοντόθυμα τῆς Ζακύν-
θου τέκνα — Διον. Ν. Προκόπην, Πέτρον Χ.
Ζώνη, Μάρκον Α. Ξένον, Ἡρακλῆ Παρπα-
ρίαν, Διονύσιον Νικολόπουλον, Ἰωάννην
Μαρκόπουλον καὶ Ἀθανάσιον Κορδέλον —
καὶ πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἐν Ἠπείρῳ,
Θεσσαλίᾳ τε καὶ Κρήτῃ ἀγωνισαμένους γενναίους
αὐτῶν συμπολεμιστὰς καὶ συστρατιώτας, Ἕλλη-
νας καὶ Φιλέλληνas.

Ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος τελούν-
ται κατ' αὐτὰς ἐνιαύσιαι ἐπιμνημόσυνοι θεῖαι
Λειτουργίαι, καὶ θερμόταται ὑπὲρ αὐτῶν ἀπὸ
μυριάδων στομάτων ἀναπέμπονται πρὸς τὸν Ὑ-
ψιστὸν εὐχαὶ καὶ δεήσεις.

Ὅποια σύμπτωσις! Ὅποια ὄντως ἀξιοθαύμα-
στος συγκυρία!

Μετὰ τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἀποκαλυπτηρίων τοῦ
ἀνδριάντος τοῦ ἐπιφανεστάτου τοῦ 21 Στρα-
τάρχου καὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ Ἐθνικῶν ἡμῶν ἀγῶνων
συμπίπτει καὶ τὸ νῦν τελούμενον πάνδημον Μνη-

Σημ. Ὁ μὲν Διονύσιος Ν. Προκόπης ἔπεσεν ἐν τῇ
μάχῃ τοῦ Βελεστίνου τῇ 17ῃ Ἀπριλίου, οὗ δὲ λοιπεὶ
ἐν τῇ τοῦ Γριμπόδου τῇ 1ῃ, 2ῃ καὶ 3ῃ Μαΐου 1897.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 53 41.46 0063

μόσουνον ὑπὲρ τῶν ἐν Βελεστίνῳ καὶ Γριμπόβῳ πεσόντων Ζακυνθίων ἀγωνιστῶν.

Εἶνε ἀληθές. Εἶνε ἀδιαφιλονεικτικόν. Τὰ ἔθνη σέβουσι καὶ τιμῶσι ἐαυτά, σέβοντα καὶ τιμῶντα τοὺς ὑπερόχους αὐτῶν ἀνδρας· τοὺς δημιουργοὺς καὶ φρουροὺς τῆς ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας· τοὺς θυσιάσαντας τὰ πάντα καὶ θυσιασθέντας ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος Τιτᾶνας· τοὺς αἰωνοβίους τούτους τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ σκαπανεῖς καὶ μεγάλους τῆς ἀνθρωπότητος εὐεργέτας.

Ἡ μνήμη τῶν ἀνδρῶν, οὓς σήμερον μνημονεύομεν, καὶ οἵτινες δὲν ἀνήκουσι πλέον εἰς τοὺς ἐαυτῶν γονεῖς, συγγενεῖς καὶ οἰκείους, ἀλλ' εἰς ὁλόκληρον τὴν Ζάκυνθον, εἰς σύμπασαν τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἐπιζήσῃ βαθύτατα ἐγκεχαραγμένη ἀνεξιτήλοις χρυσοῖς γράμμασιν ἐν ταῖς μυχαιτάταις πτυχαῖς τῆς καρδίας παντός Ἑλλήνου. Διότι ἐν μέσῳ τῆς λάμψεως τῶν ἀστραπῶν τοῦ πολέμου καὶ τῶν κεραυνῶν τῶν μαχῶν ὑπερήσπισαν ἀκράτητοι ὡς λέοντες δῆμα πρὸς δῆμα καὶ διημφισβήτησαν πρὸς τὸν πολέμιον τὸ ἱερὸν καὶ Πατρίδος ἑδάφος, ὅπερ ἐδάφη προτέρων καὶ καθ' ἑρῶν διὰ τοῦ αἵματος τῶν πρωτοργατῶν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐκ τοῦ τετρααἰῶνος τῆς δουλείας τάφου νεκραναστάσεως.

Τὸ Μνημόσουνον τοῦτο εἶναι μέγιστον τεκμήριον, εἶναι τρανότατον δεῖγμα τοῦ βαθύτατου ἡμῶν σεβασμοῦ, ὃν τρέφομεν πρὸς τοὺς μνημονευομένους ἀνδρας διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸν πατριωτισμὸν αὐτῶν.

Καὶ τῷ ὄντι· τὸ ἐν μέσῳ ἡμῶν ἐγχειρόμενον ἀπλοῦν τοῦτο κενοτάφιον· τὸ ἐν μέσῳ στρατιωτικῶν στίχων ὑψούμενον ἀπείριστον τοῦτο τρόπαιον, ὅπερ καλύπτει καὶ σκιάζει τὸ ἰδεώδες διὰ τοὺς φιλοπάτριδας ἀνδρας ἐθνικὸν ἡμῶν ἔμβλημα, εἶνε ἢ ἐξωτερικεῖς, εἶνε ἢ αἰσθητοποιήσεις εἶνε τέλος πάντων ἢ ἐνσάρκωσις τῆς ἡμετέρας πρὸς αὐτοὺς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

Τὴν συγκινητικὴν ταύτην τελετὴν καθίστησι σοβαρὰν τὸ μεγαλεῖον τῆς Θρησκείας, ἢ ἱερότης τοῦ τόπου, τὰ εὐώδη τοῦ θυμιάματος νέφη, τὰ φῶτα τῶν κανδηλῶν καὶ λαμπάδων, οἱ κατατεθειμένοι στεφάνοι, ἢ ἀνθρωποπλυνμῆρα καὶ οἱ περιπαθέστατοι τῆς Μουσικῆς παῖδες.

Αἱ ἀγγελικαὶ τῶν μνημονευομένων ψυχαί, πτερυγίζουσαι νῦν περὶ ἡμᾶς ὡς φρίσσοντα Οὐράνια Χερουβιμ καὶ Σεραφίμ ἀνταποδίδουσι τὰς εὐχαριστίας ἐπὶ ταῖς ὑπὲρ αὐτῶν γινομέναις ὑφ' ἡμῶν κατανυκτικαῖς εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν.

Εὐρον οἱ γενναῖοι οὗτοι τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος μάρτυρες ὡς τὴν μεγίστην καὶ ὑψίστην διὰ τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν καὶ κινδύνους ἱκανοποίησιν τὸν εὐκλεῆ ἐκείνον καὶ ἐνδοξον θάνατον, τὸν ὅποιον δύναται τίς ποτε νὰ εὐχνηθῇ καὶ ποθήσῃ Ἐπεσον, ἀλλὰ δὲν ἀπέθανον. Ναί· ἐπεσον μὲν, ἐφονεύθησαν ἐν τῷ πολέμῳ, ἀλλὰ δὲν ἠττήθησαν. Καθ' ὅσον ἀπέθανον ἐν ταῖς αἱματοβαφείαις ἐκείνοις τῆς τιμῆς πε-

δίοις τὸν θάνατον τοῦ ἀτρομήτου τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Πατρίδος στρατιώτου, τοῦ ὁποίου τὴν πτώσιν φωτίζει ἡ Δόξα, καὶ στεφανώνει ἡ Νίκη!

Χαίρετε καὶ ἀγάλλεσθε, ὦ ἐν Ἠλείῳ, Θεσσαλία τε, καὶ Κρήτη ἐνδόξως καὶ ἡρώτικῶς πεσόντες Ἐθνομάρτυρες!

Ὁ ἡρώτικὸς καὶ εὐκλεὲς ὑμῶν θάνατος οὐ μόνον δὲν ἔμεινεν ἀκαρπός, ἀλλὰ καὶ ἐκλήροdotησεν εἰς μὲν τὴν μεγαλομάρτυρα Κρήτην τὴν ἐλευθερίαν, εἰς δὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ καταπατηθεῖσαν Θεσσαλίαν τὴν ὑπὸ τοῦ κατακτητοῦ ἐκκένωσιν.

Ὅθεν ἡμεῖς μὲν, εὐσεβεῖς ἀκροαταί, μνημονεύοντες ἐνιαυσίως τοὺς ἐν πολέμῳ ἐνδόξως πεσόντας γενναίους καὶ ἀνεπιλήστοις ἡγῶν συμπολίτας Ζακυνθίους, ὡς καὶ πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς συναγωνιστὰς αὐτῶν καὶ συνόπλους Ἑλλήνας καὶ Φιλέλληνες, ἡμεῖς, καὶ οἱ μεθ' ἡμᾶς, εἰς οὓς ἐλαχεν ὁ θυρὺς κλήρος τῆς ἐξακολουθήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἔργου ἐκείνων, ἃς ἔχομεν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἐν τῇ μελλούσῃ ἡμῶν ἐθνικῇ σταδιοδρομίᾳ ὡς ὁδηγοῦντα δοτέρα τὸ ἀξιόζηλον παραδειγμα τῆς ἀνδρείας αὐτῶν καὶ φιλοπατρίας.

Ἔμεῖς δὲ, ὦ μακάρια καὶ προσφιλεῖ τῶν Ἐθνομαρτύρων πνεύματα, ὑπὲρ ὧν προσφέρεται σήμερον ἡ Ἀναίμακτος Αὐτῇ Θυσία, μὴ παύεσθε ἀδιαλείπτως δεόμενα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν πνευμάτων ἀπαξαπάντων τῶν πρὸ ὑμῶν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὑμεῖς θεοῦ καὶ ἐθνικοῦ σκοποῦ πεσόντων ἡρώων γονυκλινῇ πρὸς τὸν Μέγαν τῆς ἐκχριστιανισθείσης Ἑλλάδος Θεόν, ἵνα ἐν τῇ ἀπείρῳ Αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ καταξιώσῃ ἡμᾶς νὰ ἴδωμεν ὅσον οὕτω ἐκπληρουμένους τοὺς διακαεῖς ἡμῶν ἐθνικοὺς πόθους. Ναί· νὰ ἴδωμεν ἐνθεν μὲν τὴν ἐπελευθέρωσιν καὶ τῶν λοιπῶν τῆς μεγάλης ἡμῶν Χώρας μερῶν, ἐνθεν δὲ τὴν ἑνωσιν σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν ἐνὶ ἐνιαίῳ, ἀδιαιρέτῳ, συμπαγεῖ, ἀνεξαρτήτῳ, μεγάλῳ, ἰσχυρῷ καὶ Πανελληνίῳ Κράτει ὑπὸ τὸ ἀκτινοβόλον Διάδημα καὶ τὸ Σκῆπτρον τοῦ Σεπτοῦ ἡμῶν Ἀνακτος Γεωργίου τοῦ Α'.

Γένοιτο!

ΓΝΩΜΙΚΑ

— Τὸ πλανᾶσθαι ἀνθρώπινον, μωρὸν τὸ ἐμμένειν ἐν τῇ πλάνῃ.

— Προτιμῶ τὴν μαρτυρίαν τῆς συνειδήσεώς μου ἀντὶ παντός ὅπερ δι' ἐμὲ θὰ ἔλεγον.

— Ἡ διαβολὴ ἀρχὴ δολοφονίας ἐστίν.

— Ἡ ἀρετὴ φέρει θῶρακα, καὶ οὐ ριπτόμενα δέον νὰ θραύωνται τὰ ἰσοβάλα βέλη τοῦ φθόνου καὶ τῆς συκοφαντίας.

ΙΛΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΕΠΙΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ
ANNIE HARRISON
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΟΡΡΕΤΤΗ

Ἐρώτησα τοῦ κάμπου τὰ λουλούδια
γιατὶ τὴν εὐωδίαν σκορποῦνε,
ἔρώτησα καὶ τὰ πουλιά, τὰ ἀηδόνια,
γιατὶ χαρούμενα νὰ κελαδοῦνε ;

Μὰ πρὶν ἀποκριθῶν τὰ λουλούδια,
καὶ τὰ πουλιά, καὶ τὰ ἀηδόνια,
τοῦ οὐρανοῦ ἀκούω τὰ ἀγγελούδια
νὰ δέωνται! νὰ ζῆστε αἰώνια.

B.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΡΡΑΒΟΝΑΣ
NIZOYAN MERRIAN
NIKOY HARRISON

Τώρα ποῦ παύει ἡ θάλασσα
βογγῶντας νὰ θολῶνῃ
λαλεῖ γλυκὰ τὰ ἀηδόνια
ἔς τὰ ολόπυκνα κλαδιά.

Τώρα καὶ σὰς ποῦ ἐιώσανε
τὰ ἔρωτικά τραγούδια,
σὰς ψάλλουν τὰ ἀγγελούδια
σκορπῶντας τὴν χαρὰ.

B.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΕΛΛΗΝΟΣ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὤφειλον οὐ μόνον ν' ἀπαν-
τήσω, ὡς ἔδει, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑποδείξω τὴν φοβερὰν πλά-
νην τοῦ φίλου μου ὡς πρὸς τὰ δόγματα τῆς χριστι-
ανικῆς θρησκείας ἐξ ἀγνοίας τοῦ Θεσαυροῦ τῆς Ἑλλη-
νικῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἐκ χρι-
στιανικοῦ καθήκοντος ἀποτρέψω αὐτὸν τῆς πλάνης καὶ
πείσω νὰ στραφῇ πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν, ἐάν
πράγματι καὶ εἰλικρινῶς ἐπιζητῇ νὰ εὕρῃ τὴν ἀλή-
θειαν. Καὶ δὴ τῇ 12/25 Ἰανουαρίου 1901. ἔγραψον

τάδε.

« Ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ.

Ὅφείλω ἀπάντησιν εἰς τὴν τελευταίαν Σας εὐμενῇ
ἐπιστολὴν τῆς 27 Δεκεμβρίου 1900. Μετὰ μεγάλης εὐ-
χαριστήσεως βλέπω ὅτι Ὑμεῖς ἀναγνωρίζετε ὅτι πολ-
λὰ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ τελευταίᾳ μου ἐπιστολῇ
εἶνε ἀναμφισβητήτως ἀληθῆ. Οὕτως ἐλπίζω διὰ τῆς
προϊούσης ἐπιστημονικῆς συζητήσεως θέλετε πεισθῆ ὅτι
καὶ τὰ λοιπὰ εἶνε ὡσαύτως ἀναμφισβητήτως ἀληθῆ,
καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ λάβητε τὴν εἰλικρινῇ
εὐγένειαν ν' ἀποσύρῃτε τὴν ἀνάρμοστον ἐκείνην φράσιν
ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐκκλησίᾳ, τῇ Ἑλληνικῇ Ὁρθοδόξῳ
Χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ, ὑπάρχουσι τινὰ λάθῃ ἢ καὶ
ἀμαρτήματα.

Ὑμεῖς ἰσχυρίζεσθε ὅτι τὸ βάπτισμα τῶν νηπίων οὐ-
δαμοῦ εὐρίσκεται ἐν ταῖς Γραφαῖς. Ὡς καλῶς γνωρίζετε
ἡ ἔγγραφος διδασκαλία τοῦ χριστιανισμοῦ εἶνε πολὺ
μεταγενεστέρα ἢ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἔζη. Ὁ Ἰησοῦς πάν-
τοτε ἐδίδασκε διὰ ζώσης καὶ οὐδέποτε ἔγραψε βιβλί-
ον. Καὶ οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι αὐτοὶ δὲν ἔγραψαν ἐπὶ
πολὺν χρόνον, ἀφοῦ ἐδίδασκον διὰ ζώσης. Πρῶτος
πάντων τῶν Εὐαγγελιστῶν ὁ Ματθαῖος ὑπεχρεώθη ν'
ἀπέλθῃ ἐκ Παλαιστίνης. Καὶ ὁ Ἅγιος Παῦλος ἤρξατο
νὰ γράφῃ τὰς ἐπιστολάς του εἰς διαφόρους ἐκκλησίας
ἢ πρόσωπα διὰ νὰ στηρίξῃ τοὺς χριστιανούς μαθητάς
του εἰς τὴν ἀληθῇ πίστιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ μακρῷ χρόνῳ, ὡς βλέπετε, οἱ χρι-
στιανοὶ ἐκυβερνῶντο καὶ διείποντο ὑπὸ τῶν ἀποστόλων
ἄνευ τινὸς γραφῆς, ἀλλὰ μόνον διὰ ζώσης. Αἱ Γρα-
φαὶ δὲν ἠδύναντο νὰ περιέχωσι πάσας τὰς λεπτομε-
ρεῖας τῆς τελετῆς τῶν μυστηρίων τῆς χριστιανικῆς
Ἐκκλησίας. Καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ παράδοσις διέσωσε
πολλὰς τούτων.

Τί δὲ εἶνε Παράδοσις ; Εἶνε πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται
ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ Ἀγίου Παύλου (Θεσσαλ. Β. β. 15, γ. 6—Α. Τιμοθ. δ. 7, ε. 20—Β. β. 14.)
Εἶνε πᾶν ὅ,τι ἐφυλάχθη ἐν τῷ μεγάλῳ θησαυρῷ,
τούτέστι, τοῖς πολυτίμοις συγγράμμασι τῶν Ἀγίων
Πατέρων τῶν τριῶν πρώτων αἰώνων. Ἡ πράξις τῆς Ἐκ-
κλησιαστικῆς λατρείας συνεχίσθη ἐν ταῖς κατόπιν ἐκα-
τονταετηρίαι καὶ ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν
Συνόδων.

Κατὰ τὴν παράδοσιν ταύτην, ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία
ἐκτελεῖ ἅπασαν τὴν λατρείαν καὶ τὰ μυστήρια ἄνευ
τινὸς παρεκκλίσεως ἐκ τῆς καθαρότητος καὶ ἀκριβείας
τῆς θρησκείας τοῦ Ἰησοῦ ἔχουσα ὑπὲρ ἑαυτῆς ὅλην τὴν
σειρὰν δεκαεννέα αἰώνων, ἅτε τηροῦσα ἀπαρσχαλεύτως
τὴν ἀποστολικὴν παρακαταθήκην, ὥσπερ τρυφερὰ μή-
τηρ, ἥτις τηρεῖ ἀκριβῶς τὴν πλοσίαν καὶ πολύτιμον
κληρονομίαν τῶν τέκνων τῆς.

Ἀφ' ἐτέρου, ὅταν ἡ Νέα Δικθόνη λέγῃ ὅτι ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν ὅτι « ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶνε διὰ τὰ
παιδιά » (Ματθ. ιθ. 14, ιθ. 3—Μάρκ. Ζ. 15, Λουκ. ιθ.
15) καὶ ὅτι αὐτὸς ἠυλόγησε τὰ νήπια ἐκ κοιλίας μητρὸς
αὐτῶν, ὡς λόγου χάριν τῶν Ἱερειῶν, (Ἱερ. α. 5), Ἰ-
ωάννην τὸν Πρόδρομον, τί ἄλλο ἐννοεῖ εἰμὴ ὅτι τὰ νή-
πια εἶνε εὐπρόσδεκτα ὡς Θεοὶ
(ἔπεται τὸ τέλος)

ΕΚΔΩΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΙ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΙ

[Συνέχεια.]

Εἰς τὴν δημοσίαν Β.βλιοθήκην σώζεται χειρόγραφος χάρτης Ζακύνθου, ὅστις φέρει τὸν ἐξῆς τίτλον: «Pianta della città ed isola di Zante eseguita previ gli superiori assensi dell' onorevole Commendatore ecc. Sir Patrik Rossi Residente Colonnello commendatore ecc. Eseguita sotto la sorveglianza e direzione dell' ispettore di Polizia Esecutiva sig. Pietro Zen, spartita in tre divisioni indicanti li nomi delli Villaggi distretti, Sobborghi e loro confini, non che il numero degli Ispettori, Capi, Soldati, sotto gli Ordini della Polizia esecutiva e totalità delli abitanti, numero delli Conventi, nomi particolari di ogni montagna, collina e fiumi, attenenti alli medesimi onde servi a direzione e conoscenza delle Autorità superiori e giudiziarie in ogni circostanza avvenire. Anno Domini MDCCCXX.

Τῶν ἡμετέρων νήτων ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι χάρται καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων βάσιν ἔχρουσι τοὺς ἀγγλικούς. Ὅμως χάρτης καθ' ὅλα τέλειος καὶ ἐπιστημονικὸς τῆς ὅλης Ἑπτανήτου λείπει. Ἐν παρόδῳ ἀναφέρωμεν τὸν τῶν Κυθέρων ὑπὸ Κορωναίου, τὸν τῆς Κεφαλληνίας τοῦ Ἰωάννου Βαλσάμου, οἵτινες, ἂν καὶ ἐλλειπεῖς, οὐχ ἦττον εἰ γράψαντες αὐτοὺς εἶνε ἐπαίνου ἄξιοι, διότι ἤθελον νὰ φανῶσιν ὡφέλιμοι. Ὁ γνωστὸς Ἀντώνιος Μηλιαράκης εἰς τὴν Γεωγραφίαν Πολιτικὴν νέαν καὶ ἀρχαίαν τῆς Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης ἐκδοθεῖσαν τῷ 1890 ἔθεσε χάρτην τῶν νήσων τούτων, τῇ βάσει τῶν ἀγγλικῶν. Καθῆκον νομίζομεν νὰ εἰπῶμεν ὅτι κατέγεινεν ὁ φιλόπρονος φίλος νὰ περισυλλέξῃ ὕλικόν πρὸς συγγραφὴν τῆς Γεωγραφίας Ζακύνθου καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐπεσελέσθη τὴν Ζάκυνθον καὶ περιηγήθη τὴν νῆσον ἅπασαν, ἀλλὰ δυστυχῶς ἔμειναν ἀνέκδοτοι αἱ ἐρευναι αὐτοῦ, διότι παρ' ἡμῖν ἔργα τοιαῦτα οἱ δυνάμενοι δὲν συνδράμουσιν. Ὁ Μηλιαράκης ἐπίσης ἐδημοσίευσεν τῷ 1888 ἀξιόλογον μελέτην περὶ τῆς θέσεως τοῦ Ἰονίου Πελάγους ἐν τῇ ἀρχαίᾳ καὶ νέᾳ γεωγραφίᾳ. Ἡ θάλασσα, ἣτις βρέχει τὰς ἡμετέρας νήσους δὲν ἔφερε πάντοτε τὸ ἴδιον ὄνομα. Κατὰ τὴν προϊστορικὴν γεωγραφίαν Ἰόνιον πέλαγος ἔκαλεῖτο σύμπας ὁ Ἀδριατικὸς κόλπος. Κατὰ δὲ τὴν ἱστορικὴν ἀπὸ Ἡροδότου μέχρι τῆς β' μ. Χ. ἑκατέρωθεν Ἰόνιον πέλαγος ἔκαλεῖτο ἡ μεταξὺ Ἰλλυρίας καὶ

Ἀπουλίας θάλασσα, συμπεριλαμβανόμενα καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἀδρίου, Σικελικὸν Πέλαγος δὲ ἡ μεταξὺ τῶν ἀνατολικῶν παραλίων τῆς μεσημβρινῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας μέχρι τοῦ Ἀκρωτηρίου Παχύνου καὶ τῶν δυτικῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος, Ἀδριατικὸν δὲ Πέλαγος τὸ πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἰονίου. Κατὰ τὴν ρωμαϊκὴν γεωγραφίαν, Ἀδριατικὸν πέλαγος ἔκαλεῖτο σύμπας ὁ καὶ νῦν ἐτι καλούμενος Ἀδριατικὸς κόλπος, Ἰόνιον δὲ πέλαγος τὸ κατὰ τοὺς Ἕλληνας Σικελικόν. Αἱ ἡμέτεραι νῆσοι δὲν ὠνομάζοντο κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους Ἰόνιοι καὶ κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα αἰῶνα ἔκαλούντο εἰσέτι Νῆσοι τῆς Βενετίας ἢ τοῦ Λεβάντε. Ἰόνιοι Νῆσοι καλοῦνται ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνος. Ἐγράφοντο συγχρόνως καὶ Ἰονικαὶ νῆσοι, συχνὰ δὲ καὶ Ἰωνικαί, ἀλλ' ἐπεκράτησε τὸ Ἰονικαί. Οἱ πολῖται δὲ τοῦ Ἰονίου Κράτους ἔκαλούντο ὑπὸ τινῶν Ἰονεῖς. Ὑπὸ τῶν παλαιῶν ὡς ἐμφαίνουσι τὰ λεξικά τὸ Ἰόνιος συνήπτετο μόνον ὡς ἐπίθετον μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν: ἄλη, θάλασσα, ἄλμη, πέλαγος κλπ.

Χάρτες τῆς Ἑπτανήτου, ἢ μᾶλλον Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Ἰθάκης, Λευκάδος καὶ Ζακύνθου ἐδημοσίευσεν ὁ γνωστὸς Ἰωσήφ Πάρτε, ὁ γραφας γερμανιστὴ περὶ τῶν πέντε τοῦ Ἰονίου Νήσων. Τοῦ γερμανοῦ τούτου ἀριστοῦ εἶνε αἱ περὶ Κερκύρας, Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης μελέται αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀτυχεῖς αἱ περὶ Ζακύνθου. Ἐν Ζακύνθῳ διέμεινεν ὀλίγας ἡμέρας καὶ ἐπιπολαίως ἐξήτασε τὸν τόπον.

Τῇ βύσει τοῦ Χάρτου τοῦ ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ Πάρτε, ὁ ἱκανὸς δημοδιδάσκαλος κ. Ἀντ. Σ. Μπισκίνης ἐδημοσίευσεν τῷ 1897 Χάρτην Ζακύνθου ἀξιολόγον. Ὁ φίλος οὗτος περιηγήθη ὅλην τὴν νῆσον ἐπὶ σκοπῷ νὰ προσέσῃ τοποθεσίας εἰς τὸν χάρτην καὶ νὰ γράψῃ συγχρόνως Πατριδογραφίαν. Ὁ ἐκδοθεὶς Χάρτης καὶ ἡ ἐκδοθεῖσα Πατριδογραφία ἀποδεικνύουσι τοὺς μεγάλους κόπους, οὓς κατέβαλε. Νῦν δὲ καταγίνεται εἰς νέαν ἐκδόσιν Πατριδογραφίας, κατὰ πολὺ ἐπηρεξημένην, οὐχὶ πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὡς ἦτο ἡ πρώτη. Ὁ κ. Μπισκίνης εἶνε ὁ πρῶτος Ἑπτανήσιος, ὅστις μελετᾷ ἐπὶ τόπου τόσον διὰ ξηρᾶς ὅσον διὰ θαλάσσης ἐπὶ σκοπῷ νὰ δημοσιεύσῃ πλήρη γεωγραφίαν.

(ἀκολουθεῖ)

Σ. Δε-Βιάζης.

ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΦΙΛΗΤΟΝ ΑΔΕΛΦΗΝ ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΣΠΙΡΙΔΩΝΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ ΜΑΡΙΑΝ

Πῶς δὲν ξυπνᾷς; πῶς στέκεται
βουβὴ καὶ χλωμιασμένη;

Ἀχ! σέχει νεκρωμένη
τοῦ Χάρου ἡ πνοή.

Πῶς τὸ γλυκὸ χαμόγελο
σβύσθηκε ἀπὸ τὸ στόμα
κι' ἐχάθηκε ἐς τὸ χῶμα
ἡ ὀλόγλυκὴ μορφή;

Ἀθήναις Ἀπρίλιος 1901.

Ἄν σὰν μητέρα σου ἡ γῆ
ἀγκαλιασμένη σ' ἔχῃ,
ἡ ἀψύχα ψυχὴ σου τρέχει
ἐς τὸν οὐρανὸ ψηλά.

Μὲ τὰ φτερά της φεύγει
ἐπάνω ἀπὸ τὴν πλάσι
ἐς τοῦ Ἀπλαστοῦ νὰ φθάσῃ
τὴν ἀπειρὴ ἀγκαλιά.

Καὶ τώρα ἡ ἀγνή ψυχὴ σου
τὸ δρόμο ἀκλουθαί
ἐκεῖ ψηλά νὰ πάῃ
κι' αὐτὴ ν' ἀναπαυθῇ

Στὰ οὐράνια πλάτη τοῦ ἀγγελοῦ
ὀλοφτεροὶ πετοῦνε,
παύουν καὶ τραγουδοῦνε,
μαζὶ πετᾷ κι' αὐτὴ.

ΓΙΑ ΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ἐν Ζακ. (1817).

Γκουαστέλλα* = Οἰκ. ἐξ Ἰ-
ταλίας (Pia cenza) τῷ 1815 ἐν
Ζακ.

Γκοράτση* = Οἰκ. καθολικὴ
ἐν Ζακ. (1017).

Γκουάτσο* = Οἰκ. ἐν Ζακ.
τῷ 1689 ἐξ Ἑνετίας.

Γκο(υ)βεγναδόρος* = Δι-
οικητὴς, ἄρχων. || — Γ. ντελ ντά-
τσιο = Εἰσπράκτωρ ἐπὶ τῶν φό-
ρων.

Γκο(υ)βέρο (τὸ) = Κυ-
βερνήτης, διοικήσις τῆς πόλεως.

Γκουελφούτση* = Οἰκ. ἐν
Ζακ. ἐκ Κορινθίας τῷ 1820.

Γκουέρας Κάμπελος =
Ἑνετὸς ἐν Ζακ. (1674) || — Γκου-
έρα* = Οἰκ. ἐκ Παδοῦς ἐν Ζακ.
τῷ 1821.

Γκουιντατσίνη* = Οἰκ.
καθολικὴ ἐν Ζακ. τῇ III' ἐκατ.

Γκουιντατσιόλη* = Οἰκ.
καθολικὴ ἐν Ζακ. τῇ III' ἐκατ.

Γκούλα = Τοπ. ἐν τῇ περ.
ἐκ Πλεμναρίου.

Γκούμα = Οἰκ. ἐν Ζακ. ἀρ-
χὴς ἐπὶ ἀλώνος.

Γκούσκου = Οἰκ. ἐκ τῶν ἀρ-
χιεπισκόπων τῆς Ζακ. Κατὰ τὸ χει-
ρῶς γράφον Γεωργιλά, ὁ Κυρίτης

Ἰωάννης Κοσκός ἐξ Ἀρκαδίας ἡλ-
θὲν μετὰ τὸν Θεοδοῶν εἰς Ζακ. κα-

ταρ τῆς ἀπὸ 10 Σ)ρίου 1492

προκαλύψας τῆς Ἑνετικῆς Γερου-
σίας περὶ ἀποικισμοῦ τῆς Ζακ. (Ὁρ.

ἀνωτέρω χειρόγραφον X. Τομ. Β! - σ-

1683 καὶ Β. Χρονικά). || — Γ. Γεώρ-
γιος = Σ) γρ. Ζακ. οὗ αἱ πράξεις ἀ-

πὸ 45 Ν)ρίου 1618—9 Ν)βρ. 1634)

|| — Γ. Μόρκος = Σ) γρ. Ζακ. 49
Ἀπρ. 1634—27 Ἰουλ. 1651 || —

Γ. Θεόφιλος = Σ) γρ. Ζακ. 8 Μαρτ.
1649—22 Ἰουλ. 1679 || — Γ. Ἀν-

τώνιος = Σ) γρ. Ζακ. 49 Ἀβγ. 1658
— 7 Μαρτ. 1704 || — Γ. Σταμάτι-

ος = Σ) γρ. Ζακ. 4 Ὀκτ. 1764—14
Ἰουν. 1765 || — Γ. Σναματέλος =

Σ) γρ. Ζακ. 25 Ἰον. 1802—20 Σ)βρ.
1809.

Γκοφὸς (ὁ) = Γάμος, ἱ-
σχίον.

Γκραδάλια* = Οἰκ. κα-
θολικὴ ἐν Ζακ. τῇ III' ἐκατ.

Γκραμάνου* = Οἰκ. κα-
θολικὴ ἐν Ζακ. (1812).

Γράν καὶ Γράντε καὶ Γοά.
ντο = Μέγας καὶ Γκράν κόζα !

Γκράντα* = Οἰκ. καθολι-
κὴ ἐν Ζακ. τῇ III' ἐκατ.

Γκραντίνη* = Οἰκ. καθο-
λικὴ ἐν Ζακ. τῇ ΙΖ! ἐκατ.

Γκραντίσιμος = Μέγιστος
μεγαλειότητας.

Γκράσι* = Οἰκ. καθολικὴ
ἐν Ζακ. μέχρι τῆς III' ἐκατ. ||

Γ. Παῦλος = Ἐπίσκοπος λα-
τίνος Ζακ. καὶ Κεφαλληνίας ἐκ Βο-

ωνίας, ποιμένας ἐπὶ ὁκτώ ἔτη
(1580—1588).

Γκράσου = Οἰκ. ἐξ Ἰταλ.
ἐν Ζακ. (Λέγ. νῦν Γράσου).

Γρατζιόζη* = Οἰκ. καθολι-

Γκιδρονο (ἡλ. ἀπαντᾷ ἐν τῇ ἀρχιερωσιν, ἐν ἑσέρων, τὴν προσω-
φρ. Μπὸν γκιδρονο = Καλὴν ἡμέραν, τὴν
ἐκ τοῦ ἱ. buon giorno).

Γκιοντανν* (ἱ. Giordani,
= Οἰκ. καθολικὴ ἐν Ζακ. τῇ ΙΗ' ἐ-
κατ.

Γκιόσα β(ή) = Ὀν. αἰγός. ||
Μετφ. Ἰυνὴ ἐρρυτιδωμένη καὶ θυσι-
δής.

Γκιόστου (ἡ) (ἱ. giostra)
= Ἰπποδρομία. (Ἡ ἐπισημοτέρα τῶν
Ἀπόκρεων πανηγυρίων, ἀρχαῖοςθεν τε-

λουμένη, (ὁ Β. - σ. - 20 καὶ 196) —
λέγει δὲ ἡ ἔδρσις τοῦ Ἰπποδρ.

ὁφείλεται εἰς διαταγὴν τοῦ Γεν.
Προβλ. τῶν Νήσων κατὰ τὸ 1651)

ἐν Ζακ. κατὰ τὴν Πέμπτην τῆς Γυ-
ροφάνου ὑπὸ νέων ἀριστοκρατῶν

πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν.
Ὡς στάδιον τῶν ἀγωνιζομένων εἰ-

χεν οἱ σθῆ ἡ κ. Πλατεῖα Ρούγγα
ἀπὸ τοῦ ν. τῆς Εὐαγγελιστορίας μέ-

αἱ ἐκατέρωθεν τῆς οδοῦ οἰκίαι καὶ
στοαὶ ἀνθοστόλιστοι ἐδέχοντο τὰς

Ἀρχὰς τῆς πόλεως καὶ πλῆθος θεα-
τῶν. Καταγραφόμενων ὑπὸ τοῦ

γραμματέως τῶν παρουσιαζομένων
ἀγωνιστῶν, οἵτινες δὲν ἤδυναντο νὰ

ῆναι ὀλιγώτεροι τῶν 12 ἐνδεδυμένων
περιώμιον μεταξίνην καὶ μέχρι γο-

νάτων, ἀναξυρίδα, κεκοιμημένην
πρὸς τὰ ἔμπροσ διὰ χρωματιστῶν

κομψίων περινημίδας ἐκ μετὰξὺ
καὶ ἔτρος παρὰ τὸ πλεονόν, ἐγένε-

το διὰ σαλπίσματος ἡ ἐναρξίς τοῦ
ἀγῶνος, ὥρηνον δὲ αἱ ἀγωνισταὶ ν

πὸ 19 Ἀβγ. 1543 διαταγὴν τῶν

φρ. Μπὸν γκιδρονο = Καλὴν ἡμέραν, τὴν
ἐκ τοῦ ἱ. buon giorno).

Γκιοντανν* (ἱ. Giordani,
= Οἰκ. καθολικὴ ἐν Ζακ. τῇ ΙΗ' ἐ-
κατ.

Γκιόσα β(ή) = Ὀν. αἰγός. ||
Μετφ. Ἰυνὴ ἐρρυτιδωμένη καὶ θυσι-
δής.

Γκιόστου (ἡ) (ἱ. giostra)
= Ἰπποδρομία. (Ἡ ἐπισημοτέρα τῶν
Ἀπόκρεων πανηγυρίων, ἀρχαῖοςθεν τε-

λουμένη, (ὁ Β. - σ. - 20 καὶ 196) —
λέγει δὲ ἡ ἔδρσις τοῦ Ἰπποδρ.

ὁφείλεται εἰς διαταγὴν τοῦ Γεν.
Προβλ. τῶν Νήσων κατὰ τὸ 1651)

ἐν Ζακ. κατὰ τὴν Πέμπτην τῆς Γυ-
ροφάνου ὑπὸ νέων ἀριστοκρατῶν

πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν.
Ὡς στάδιον τῶν ἀγωνιζομένων εἰ-

χεν οἱ σθῆ ἡ κ. Πλατεῖα Ρούγγα
ἀπὸ τοῦ ν. τῆς Εὐαγγελιστορίας μέ-

αἱ ἐκατέρωθεν τῆς οδοῦ οἰκίαι καὶ
στοαὶ ἀνθοστόλιστοι ἐδέχοντο τὰς

Ἀρχὰς τῆς πόλεως καὶ πλῆθος θεα-
τῶν. Καταγραφόμενων ὑπὸ τοῦ

γραμματέως τῶν παρουσιαζομένων
ἀγωνιστῶν, οἵτινες δὲν ἤδυναντο νὰ

ῆναι ὀλιγώτεροι τῶν 12 ἐνδεδυμένων
περιώμιον μεταξίνην καὶ μέχρι γο-

νάτων, ἀναξυρίδα, κεκοιμημένην
πρὸς τὰ ἔμπροσ διὰ χρωματιστῶν

κομψίων περινημίδας ἐκ μετὰξὺ
καὶ ἔτρος παρὰ τὸ πλεονόν, ἐγένε-

το διὰ σαλπίσματος ἡ ἐναρξίς τοῦ
ἀγῶνος, ὥρηνον δὲ αἱ ἀγωνισταὶ ν

πὸ 19 Ἀβγ. 1543 διαταγὴν τῶν

Ἀγγέλματα καὶ Δημοσιεύσεις

La Nobile Famiglia Pozzo di Borgo e il monumento eretto a Zante nel 1899. Καλλιτεχνικώτατα ἐν ταῖς τυπο-λιθογραφείαις τοῦ ἐν Ἑνετίᾳ ἱππ. *P. Viscentini* ἐκτυπωθὲν ἐξεδόθη καὶ ἐλάβομεν βιβλίον ἐκ σελ. 59 καὶ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τ.τ.ον, ἐν ᾧ, προτασσομένων τῶν εἰκόων τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μνημείου τῶν *Pozzo di Borgo* καὶ τῶν δύο στεμμάτων τοῦ εὐγ. τούτου οἴκου, ἐκτιθενται λεπτομερῶς καὶ καλλιεπῶς ἱστορικαὶ σημειώσεις περὶ τῆς νήσου Κορσικῆς, τοῦ οἴου *Pozzo di Borgo*, τοῦ κατὰ Ὑδρίον τοῦ 1899 ἐν τῷ νεκροταφείῳ Ζακύνθου ἐγερούμενος μνημείου, εἰ ὑπὸ τῶν κ. κ. Δυγ. Νέγρη καὶ Ν. Μινώτου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐκείνῃ ἐκφωνηθέντες ἐπιμνημόσυνοι, ἢ πρὸς τὸν κ. Νέγρην ἐπιστολὴ τοῦ τελευταίου καθηγ. μας κ. Μ. Μαρτζώκη, παρ' οὗ ἐζητήθη ὁ ἐκφωνηθεὶς αὐτοσχέδιος λόγος καὶ ἄρθρα τῶν ἐφημ. «Πατριώτου», «Μουσῶν», «Θάρρους», «Ἑλπίδας», «*Gazzetta degli artisti*» καὶ «*La Difesa*».

— **Μαρία Π. Παπαδάτου.** Ἐνκομψοτεύχει, τύποις Ν. Σ. Καψοκεφάλου, ἐκ σελ. 17 ἐδημοσιεύθησαν τὰ κατὰ τὴν κηδεῖαν τῆς πολιτικᾶς αὐτοῦ καὶ ἀληθτοῦ μνήμης διδασκαλιστῆς Μαρίας Π. Παπαδάτου, ἥς ὁ θάνατος αἰσθητότερος ὁσημέραι καθίσταται εἰς τε τὴν ἀπαρηγόρητον οἰκογενεῖάν της καὶ παρὰ τῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ, ὅπερ τοσοῦτον λαμπρῶς διηύθυνεν. Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ περιλαμβάνονται πρόλογος τῆς πενθούσης οἰκογενείας, αἱ προσφωνήσεις, ὁ ἐπικήδειος τοῦ κ. Κολοκοτσᾶ καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐγγωρίου τύπου γραφέντα.

— **Παναθήναια.** Τὸ τελευταῖον 15 φύλλον τῶν «Παναθηναίων» περιέχει, ἐκτὸς τοῦ πλούτου τῶν εἰκόνων του, ἄρθρα καὶ ποιήματα τῶν κ. κ. Ἀ. Ἀραβαντινοῦ, Ὁ ἰατρός τῶν ἀρχαίων κωμικῶν καὶ τοῦ Ἀριστοφάνους, — Λ. Πορφύρα. Τ' ἀκρογιάλι. — Ἀγγ. Φιλανθρωπινῶ, Ἑρρ. Ἐρβίγγ. — Ν. Ι. Λάσκαρη Νά μὲ ζηλεύης. — Χ. Δ. Κάρμεν Σίλβα. — Α. τ. Τσίχωφ. Ὁ Μαυρὸς Μοναχός. — Α. Π. Κ. Θέατρον κτλ.

— **Μουσείον.** Ἐλάβομεν καὶ τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ ὑπὸ τοῦ εὐπαιδέυτου συναδέλφου κ. Ἰω. Χρυσανθοπούλου ἐκιδδομένου ἐν Ἀθήναις ἀξιοσυστάτου περιοδικοῦ «Μουσείου» πλούσιον εἰς ὕλην.

— **Ἱρις Ἀθηνῶν.** Τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν τῶν Ἀθηνῶν, τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ εὐπαιδέυτου φίλου κ. Κ. Φ. Κλάδου, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Δ' ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἔτος. Εὐχόμεθα ἀπρόσκοπτον τὴν σταδιοδρομίαν.

— **Μικρὰ Ἐφημερίς.** Ἡ πρό τινας, ἐνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς της, τὴν ἐκδοσὶν τῆς διακοφαστα ἀγαπητῇ ἐν Λαρίσσει συνάδελφος «Μικρὰ», ἡ μικροτέρα τῶν τῆς ὕψηλίου, ἐπαναλαμβάνει ταύτην ἀπὸ τῆς 10ης ἀρχαμένου. Εἰς τὴν παλαιάν συνάδελφον εὐχόμεθα ἀπρόσκοπτον ἐν τῷ μέλλοντι πορεύειν.

— **Ἀνακριθείας διόρθώσεις.** Ὁ *Paul Heyse* εἶνε γερμανὸς καὶ οὐχὶ γάλλος, ὥς ἐκ παραδρομῆς ἐγράφη εἰς τὸ προπαρελ. φύλλον τῶν «Μουσῶν».

ΔΙΑΦΟΡΑ

— **Τὸ ψήφισμα τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης.** Γεγονὸς ὀφίστης πολιτικῆς σημασίας συνετελέσθη ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ ἡρωικῇ μεγαλονήσῳ Κρήτῃ. Μία θελήσει καὶ ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ἡ πρώτη Βουλὴ τῆς αὐτονομίου νήσου, κηρύσσει τὴν ἑνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου ἐκ τῆς μάρτυρος χώρας μία ἠκούσθη καὶ ἀκούεται φωνὴ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ἡ φωνὴ τῆς Ἑνώσεως. Τὴν φορὰν ταύτην δὲν ἐροντοῦσι τηλεβόλα καὶ ὅπλα πολεμικὰ, τὴν φορὰν ταύτην δὲν πίπτουσιν ἐκατόμβαι, δὲν βάπτεται δι' αἱμάτων ἡ γῆ ἐκείνη, δὲν μεταβάλλονται εἰς ἐρείπια καὶ τέφραν αἱ πόλεις της· ἀλλ' ἐκ τῶν ἡρωικῶν ὁσίων τῶν ἀγὰ τὴν μεγαλομάρτυρα νήσον κατεσπαρμένων μία ἀνυψοῦται ἐθνικὴ εὐχὴ, τὰς ἐλπίδας πάντων πληροῦσα, καὶ ἡ εὐχὴ αὕτη εἶνε τὸ ψήφισμα τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, ἐλευθέρως πλέον διακηρυγούσης τὸν προαιώνιον πόθον τοῦ πολυπαθοῦς λαοῦ, τὴν ἑνωσιν αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀξίος ἀναδειχθεὶς ὁ Κρητικὸς λαὸς τῆς δωρηθείσης αὐτῷ αὐτονομίας καὶ ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἔργου φιλοτίμως καὶ νουνεχῶς ὑπὸ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν τῆς Α. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου ἀγωνισθεὶς, ἐκφράζει ἤδη τὴν ἐλευθερίαν θέλῃαι αὐτοῦ καὶ ταύτην ἐντέλλεται τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς ἵνα ἀνακοινώσῃ πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις. Καὶ ἡ μήτηρ Ἑλλὰς ἀγαλλομένη ἐπὶ τῷ εὐοίῳ τούτῳ ἀγγέλματι τῆς αἰτήσεως δικαιώματος φυσικοῦ τῶν τέκνων αὐτῆς, πέποιθεν ὅτι αἱ Μ. Δυνάμεις, αἱ προδιαγράψασαι τὸ πέρας τοῦ κρητικοῦ ζητήματος, εὐήκοον τείνουσι τὸ οὖς πρὸς τὴν νόμιμον ταύτην αἴτησιν τοῦ ἥρωος λαοῦ θέλουσι γνωρίσει αὐτῷ, ὅτι δὲν ἀφίσταται ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ ἐνσαρκωθεὶς αὐτῶν πόθος θέλει στεφανωθῇ ἀναγνωρίζομένης καὶ παρ' αὐτῶν τῆς ἐνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ὅτε καὶ ἐλευθεροὶ πλέον οὗτοι θέλουσι διακηρύξει μίαν ἔτι φορὰν ἀνὰ τὸν κόσμον, ὅτι λαοὶ ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ πίστεως μαχόμενοι θῆκτον ἢ βράδιον εὐδοκίμοισιν.

— Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐξελέγη παμφηρεὶς ὁ καὶ ἄλλοτε τοιοῦτος **Ἰωακείμ ὁ Γ'.**

— **Ἐπέτειος ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως.** Τὴν παρελθ. Τρίτην συνεπληρώθη ἡ 448ῃ ἐπέτειος τῆς ἐν ἔτει 1453 Μαΐου 29 ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁραιοτάτον καὶ σχετικὸν τῇ περιστάσει ἄρθρον ἐδημοσίευσεν ἡ μικρὰ μὲν τὸ δέμας, ἀλλ' ἐξάίρετος καὶ φίλη συνάδελφος «Ἑρμῆς».

— **Ἑορτὴ Ἀγίας Δωρεᾶς.** Μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἐωρτάσθη χθὲς ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα ἰταλικῆς παροικίας ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀγίας Δωρεᾶς. Τὸ ἐσπέρας ἐφωταγωγῆθη πολυτελῶς ὁ ναὸς τοῦ Ἀγίου Μάρκου, ἡ Φιλαρμονικὴ ἀνέκραγεν ἐν τῇ πλατεῖᾳ Σιλωσὶ καὶ ἐκάθισαν διάφορα πυροτεχνήματα. Εὐχῆς ἔργον θά ᾔητο, ἐν καὶ πάλιν καθύπερθε ἡ ἐπὶ 25 ἐτηρὶν ἀνεκδομένη ἐορτὴ.

μνοπρεπής λιτανεία τοῦ Ἀγίου Σώματος, κατὰ τὴν χθεσινὴν ἑορτὴν.

— **Ἀναθηματικὴ στήλη ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἐν πολέμῳ.** Προκειμένου ν' ἀνεγερθῇ ἐν τῇ πόλει μας ἀναθηματικὴ στήλη ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων ἀδελφῶν καὶ συμπολιτῶν ἡμῶν, ἡ Α. Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Δ. Πλαίσας, ὁ τὰ ἐθνοπρεπῆ Αὐτοῦ φρονήματα κατὰ-δηλὰ ἐν πάσῃ περιστάσει καὶ λόγοις καὶ πράξεσι καθιστῶν, ὡς πρώτην ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου προσφορὰν ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον δρχ. 10. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐθνικώτατος καὶ τῆς προόδου ζηλωτὴς Δήμαρχος ἡμῶν ἀξιοτ. κ. Ἀ. Μακρῆς εὐθὺς ἀμέσως προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ δρχ. 25. Ἐπίσης καὶ ἡ συνάδελφος «**Τόπος**» ἀνοίξασα στήλην ἐράνων, κατέθεσε πρὸς τοῦτο πρώτη δρχ. 5.

— **Διάσωδις ἱστορικοῦ ναοῦ.** Ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν Δημάρχου κ. Ἀντ. Δ. Μακρῆ ἀνετέθη εἰς πενταμελῆ Ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Δ. Μάνεση, Δ. Καλοδοῦκα, Ἀρ. Δεσύλλα, Γ. Φραγκοῦλη καὶ Δ. Κόμη, ἡ φροντίς τῆς συλλογῆς ἐράνων ὑπὲρ ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἐκ τῶν σεισμῶν εἰς θέσιν Ψῆλωμα καταρρεύσαντος ναυδρίου τοῦ Ἀγ. Γεωργίου τῶν Λατίνων, ἐν ᾧ, ὡς γνωστόν, συνήρχοντο καὶ ὠρίζοντο οἱ Φιλικοί, καὶ ἔπου εἶχε ταφῇ ἡ μήτηρ τοῦ Θ. Κολοκατρώνου.

— **Ἀρραβῶνες.** Δύο εὐχαλεῖς βλαστοὶ ἐντίμων καὶ ἐγκρίτων παρ' ἡμῖν οἰκογενειῶν ἀντήλλαξαν κατ' αὐτὰς τὸν δακτύλιον τοῦ ἀρραβῶνος, ὁ τύπος ἀρετῆς καὶ εὐγενείας συμπολίτης μας καὶ ἐκλεκτοῦ φίλου κ. Νίκος Δ. Καρβελλᾶς, κτηματίας, μετὰ τῆς εὐ ἡγμένης καὶ χαριτοβρύτου δεσποσύνης Λιζούλας Α. Μερκάτη. Ἐπὶ τῷ χαρμωσύνῳ τούτῳ καὶ εὐοίωνῳ γεγονότι συγχαίροντες ἀπὸ καρδίας ταῖς ἀξιοτ. οἰκογενείαις τῶν μνηστευθέντων, εὐχόμεθα τοῖς τελευταίοις ταχεῖαν καὶ ἀνθόσπαρτον τὴν διὰ τοῦ Ὑμεναίου ἑνωσιν.

— **Ἐξετάσεις.** Μετὰ λίαν ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις παρὰ τῇ ἐν Ἀθήναις Γ. Διευθύνσει τῆς Ἰαν. Τραπεζῆς Limited, ἐγένετο δεκτὸς ὡς ὑπάλληλος αὐτῆς ὁ εὐπαίδευτος καὶ ἀρίστος μεμρφωμένος συμπολίτης μας κ. Χρ. Σεργ. Μπαχώμης. Εἰλικρινῶς συγχαίρομεν τὸν λαμπρὸν φίλον, καθὼς καὶ τὸν ἐντίμον πατέρα αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ ταύτῃ.

— **Προπλάσματα Σολωμοῦ.** Ἡ Ἐπιτροπὴ Σολωμοῦ ἐκ τῶν δύο σταλέντων ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνου κ. Βρούτου προπλασμάτων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Σολωμοῦ ἐξελέξατο τὸ ἕτερον, καθ' ὃ ὁ Ποιητὴς παρίσταται ἐν στάσει ἀπαγγελίας.

— **Σεισμοὶ ἐν Ζακύνθῳ.** Κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον, Ἀπρίλιον καὶ Μάιον (ν) ἐγένοντο οἱ ἐξῆς σεισμοὶ — (Μαρτίου 3—ὥρα 5,30') Παλματίας 3 Κ. μετὰ ἐλαχίστου βρόμου. — (7, — ὥρα 13,20') Ἐπίσης. — (8, — ὥρα 9,45') Ὁμοίως. — (8, — ὥρα 13,5') Ὁμοίως, Μεγίστη ἐντασις αὐτοῦ κατὰ τὴν τρίτην τέταρτον, διὰ ἀρχ. 18'. Διεύθ. ΝΔ—ΒΑ. — (9, — ὥρα 13,20') Παλματίας 3 Κ. — (9, — ὥρα 21,48') Ἐπίσης, διὰ ἀρχ. 4'. Διεύθ. Ν—Β. — (9—ὥρα 22,3') Παλματίας 3 Κ. — (9—ὥρα 22,20') Ὁμοίως. Διάρκ. 11". Διεύθ. Ν—Β. — (10, — ὥρα 5,50') Παλματίας 3 Κ. — (16, — ὥρα 23,32') Ὁμοίως. — (16, — ὥρα 23,50') Ὁμοίως μετὰ

προηγούμεν. παρκεταμ. βρόμου, ὁμοίου πρὸς ἑμαῖς τρέχουσαν. Διάρκ. 4". Διεύθ Ν—Β. — (20, — ὥρα 14, 11') Παλμ. 3 Κ. — (23, — ὥρα 5,45') Ὁμοίως. Διεύθ. ΝΔ—ΒΑ. — (27, — ὥρα 16') Ὁμοίως. — Διεύθ. Α—Δ. — (28, — ὥρα 10,30') Ὁμοίως. — (29, — ὥρα 0,32') Ὁμοίως. — (Ἀπριλίου 9, ὥρα 23,45') Παλμ. 3 Κ. — (30, — ὥρα 5,30') Ὁμοίως. — (Μαίου 3, — ὥρα 2,6') Ὁμοίως μετὰ βρόμου. Διάρκ. 5'. — (3, — ὥρα 3,7') Παλμ. 3 Κ. — (3, — ὥρα 13,20') Ὁμοίως. — (4, — ὥρα 7,25') Ὁμοίως. — (28, — ὥρα 11,20') Ὁμοίως. — (28, — ὥρα 12,5') Ὁμοίως. Διάρκ. 3' — καὶ (28, — ὥρα 12, 16') Παλμ. 3 Κ. — Ἐν ὅλῳ σεισμοί, κατὰ τὸ ἀνωτέρω τρίμηνον, 25.

— **Ἀναχωρήσεις καὶ Ἀφίξεις.** Προπεμπόμενος ὑπὸ τῶν εὐχῶν τῶν συμπολιτῶν μας, ἀνεχώρησε τῇ 19 ἡλῆξ. μηνὸς ἡ Α. Ὑ. ὁ Ἀρχιδούξ τῆς Αὐστρίας Λουδοβίκος Σαλβατώρ, ὅστις ἐπὶ ἐξάμηνον διατρίψας ἐνταῦθα καὶ περὶ τὴν συλλογὴν ὕλης πρὸς περιγραφὴν τῆς νήσου Ζακύνθου ἀσχοληθείς, ἀρκετὰ παρέσχε δείγματα τῆς ἀκρας εὐγενείας καὶ γενναιότητος Αὐτοῦ. Ἡ Α. Ὑ. διὰ λίαν ἀβροεποῦς ἐπιστολῆς Τῆς, ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας Τῆς πρὸς τοὺς Ζακυνθίους καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι εὐγνώμονα βέλει τηρήσει τὴν ἀνάμνησιν τῆς εὐγενείας καὶ ἀγαθότητος Αὐτῆς.

— Μετὰ βραχεῖαν ἐν Ἀθήναις διαμονήν, ἐπανῆλθεν οἰκογενειακῶς ὁ σεβαστὸς ἡμῶν συμπολίτης καὶ τέως Βουλευτὴς καὶ Δήμαρχος κ. Ἀναστ. Ε. Λούντζης.

— Διατρίβει ἐνταῦθα ὁ συμπαθὴς φίλος καὶ ἀγαπητὸς συμπολίτης μας κ. Διον. Διβαθινός, μετὰ τοῦ γαμβροῦ του κ. Ἀλφρ. Μίργκαν, ἀξιοσυστάτου ἐπιδιορθωτοῦ κλειδοκυμβάλων.

— Ἀφίκοντο ἡ ἐρίτιμος Κ.α Σοφία Α. Ρώμη καὶ οἱ ἀγαπητοὶ φίλοι κ. κ. Νικ. Ι. Φιλιππόπουλος ἐκ Πατρῶν καὶ Ἀνδρ. Α. Ρώσσης ἐξ Ἀθηνῶν.

— **Ἀρρεναγωγεῖον Δημ. Μωρέττη.** Τὸ ἄριστον καὶ πεφημισμένον ἀρρεναγωγεῖον ἡ «Ἀθηνᾶ» τοῦ σεβ. διδασκάλου κ. Δημ. Μωρέττη μετεκομίσθη ἐσχάτως ἐν τῇ πλατείᾳ Ἀναλήψεως.

† **Θάνατοι.** Γόνος μιᾶς τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἀριστοκρατικῶν τῆς νήσου μας οἰκογενειῶν ὑπερεξήκοντος τῆς κατέλιπε τὸν βίον ὁ Ἀλέξανδρος Δε-Ρώσσης, πκτήρ ἐντίμων τέκνων, ἀναστηθέντων κατὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ παρὰδειγμα καὶ μεγάλως ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας ἐκτιμωμένων. Ὁ μεταστάς ἐγένετο πρότυπον οἰκογενειάρχου, χριστιανοῦ καὶ φιλονόμου πολίτου, ὡς συμβεβημένος δὲ ἐπέδειξε χαρακτῆρα ἀκέραιον καὶ ἀκηλίδωτον καθ' ὅλον τὸ στάδιον τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ. Συμμεριζόμεθα τὴν δόνην τῆς πενθούσης οἰκογενείας τοῦ θανόντος ἀλυσμονήτου φίλου, εἴ τις καὶ εὐχόμεθα αἰώνιαν τὴν μνήμην.

— Συλλυπούμεθα ὀλοφύχως τὸν ἐντίμον συμπολίτην ἡμῶν καὶ Νομάρχην Παρνασσίδος κ. Παναγ. Μπαμπάκον ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τοῦ υἱοῦ του Σπυριδωνος. Τὰ αὐτὰ συλλυπητήρια ἐκφράζομεν καὶ πρὸς τὴν ἀξιοτ. καὶ πολυσχιδῇ τῶν Μπαμπάκων οἰκογένειαν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΤΥΠΟΙΣ Ν. Σ. ΚΑΤΟΚΕΦΑΛΟΓ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ